

1. Варто створити для роботи спокійну атмосферу:

- міміка та пантоміміка (жести) відіграють важливу роль в установленні контактів;
- жести мають носити відкритий доброзичливий характер;
- не слід перехрещувати руки на грудях, ховати їх за спину або у кишені.

2. Варто намагатися налагодити доброзичливий, партнерський контакт:

- свою роботу треба починати з усмішки;
- ні в якому разі не можна настроюватись на почуття жалю або зверхності, тим паче нехтувати дитиною - ваше обличчя
і жести вас видають.

3. Дитина-інвалід має своє психологічне життя:

- потрібно коректно увійти у внутрішній світ дитини;
- треба м'яко зацікавити дитину у грі або іграшці, завданні;
- варто використовувати дидактичні ігри, роздатковий матеріал, мозаїку, конструктор та інше;

- у процесі гри доцільно включати елементи корекції порушень мовлення;

- дитина-інвалід піддається впливу страхів більше, ніж здорова;

- варто повсякчас підбадьорювати дитину;

- слова «не вмієш», «злякався», «у тебе не вийде» потрібно виключити з розмови;

- варто постійно тримати дитину у полі зору, стежити за її реакціями: напруженість, стереотипні рухи, репліки мають бути поміченими; невдоволені

- слід бути насторожі, якщо дитина голосно сміється, співає, залишаючись напруженою;

- іноді можуть виявлятися сексуальні нахили дитини.

Для того, щоб корекційна спрямованість навчання дітей з особливостями психофізичного розвитку дала позитивні результати, вчитель (вихователь) повинен знати наскільки вона ефективна, тобто користуватися такими критеріями, як:

- якісне і кількісне полегшення структури дефекту;

– виправлення недоліків і перехід до скоригованої вади, до позитивних можливостей дитини;

– свідоме користування дітьми набутим досвідом;

– накопичення і позитивна зміна властивостей особистості.

Практичний психолог :□□□□□□□□ В.І.Телешман

line-height: 150%;line-height: 150%; font-family: text-align: justify; text-indent: 35.45pt;
line-height: 150%;